

nikola poposki

1.

Oca moga glas
Što krv pije iz ugaraka
Porodičnog stabla
I diže se iz pepela
U kazan što menja relikvije

2.

Glas koji smrti nije imao
U vremenu koje prolazi s nama
A posle potopa
Zbijao se u meni
S novim vrenjem u čvrstije oblike
Pa okrenut daljinama
Gledao sam kako me pronosi preko zida ćutanja
A sa mnom i gutljaj nemirne vode
U mojim ustima
Za one iza zida

3.

Iza drevnog zida
Ćutanja
Tamo gde je prošlost stala
Gde se pobeđuje prolaznost
I rada okov
Stvaranju sveta
Koji nas štiti od vremena
S glasovima koji mu služe

4.

Tu gde sve stoji nepromenjeno
Pronalazimo sve što je izgubljeno
Pa jasnije spoznajemo slike
Puša za koji smo predodređeni
Da kasnije znamo
Pobediti lik svoj
Da nam oči i usta
U našem vremenu budu
Koren iz koga ćemo izrasti

5.

Jer što se zbililo
U vanvremenosti
Može se s glasom nanovo roditi
Potvrda tome je
Da glas moj jeste
Oca moga glas prisutan
U meni još dok nerođen bio sam
Jer to je glas svih iza zida
Koji kao novorođeni u nama
Nose lik naš
U vreme fišine kada najbolje učismo
Iz glasa njihovog
Koji se kasnije ne čuje

oca moga glas

6.

Zato ja večno ostajem
U tom trenutku
Stalno u gostima mojim prijateljima
Rodacima mojim
Iza zida ćutanja
Jer tamo su svi rođaci
Govore samo jednim jezikom jezikom ćutanja
A govoriti tim jezikom
Znači putovati kroz vreme i prostor
U trenutku misli

7.

Tu se prepoznaju
likovi životinja
Kojima se prinose žrtve na žrtvenik
Kao i one životinje koje prinose
Tu sam upoznao
Velikog Peruna Vlašiće
i vile prisojkinje i ptiče vodenjare
I druge koje su nam dali
Kada sam im dao nemirne vode
Oni su mi šapnuli nove reči
Koje samo za njih
Nisu bile nepoznate

8.

Kojima se može
Otlisnuti iz sebe iz svoje
Krutosti u večni krug
A kada smo to u stanju da učinimo
Pred nama vreme stane ko brod
Pa krenemo kroz prošlost
Očima koje su tada koordinate vodilje
K Mlečnom moru što, nam se
Otkriva u Golgoi svojoj
Tu se upoznajemo
Da sve oko nas
Začinje se pukotini zrnca peska

9.

Kada jednom to saznamo
Novim rečima
Znamo da ne znamo gde ćemo stati
U kakvom ćemo se telu
Zaustaviti
To od onih iza zida ne možemo saznati
Jer oni ne dozvoljavaju da se pođe
Svojim putem
To niko nije uspeo
Niti se iko oslobodio
Glasa svog oca
Što krv pije
Iz ugaraka porodičnog stabla